

Núm. 207

NOVEMBRE/DESEMBRE 2011

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

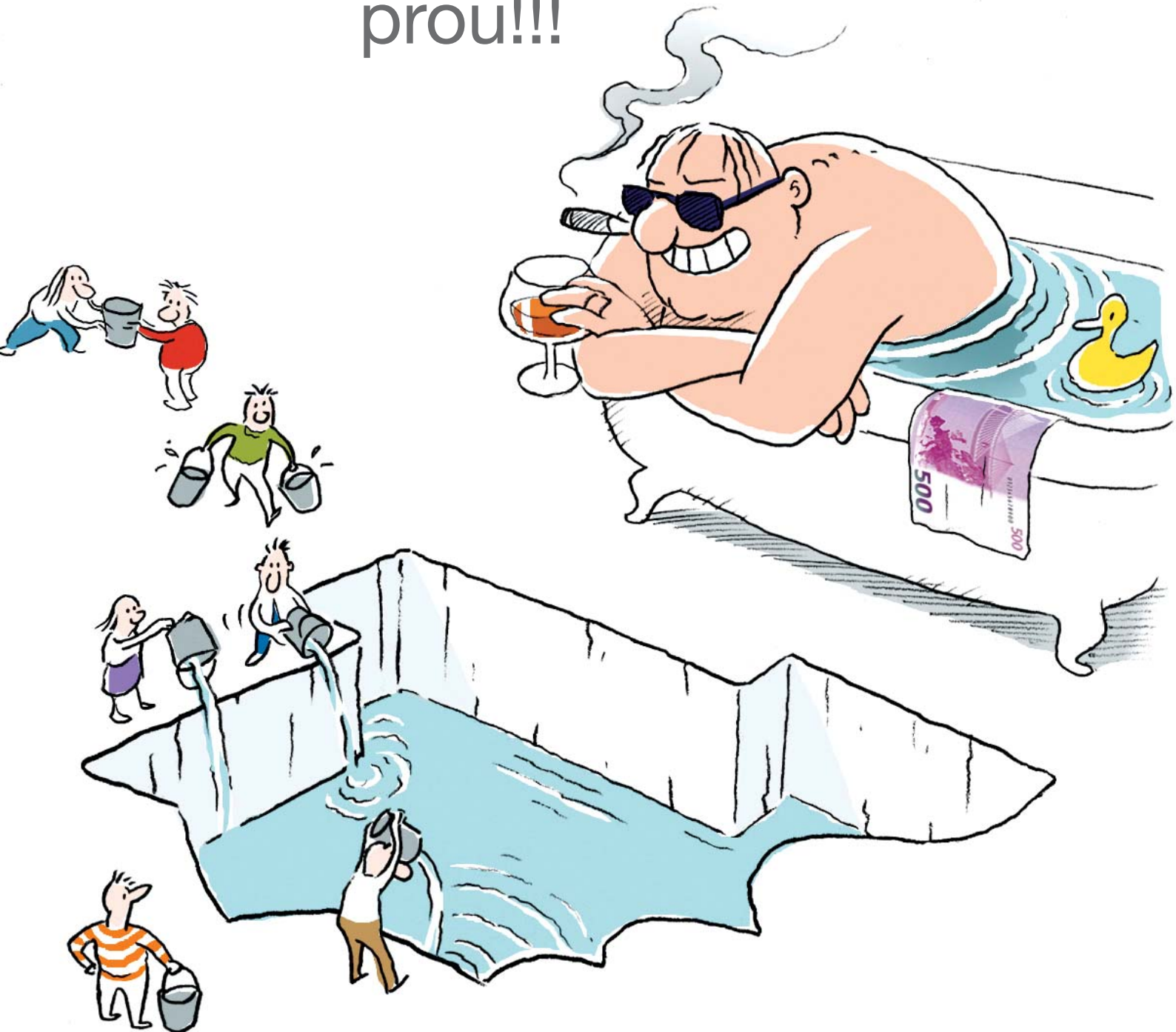
obrera

■ **Les mentides i les veritats sobre els sindicats**

■ **Un sistema fiscal més equitatiu i la lluita contra el frau permetria a l'Estat augmentar els ingressos en 110.000 milions d'euros**

■ **És urgent un pla de xoc contra l'atur**

Mai en tenen prou!!!

NOVEMBRE-DESEMBRE 2011

ENTREVISTA 4

Miguel Àngel Mayo: "El 70% del frau fiscal el fan les grans empreses i les grans fortunes"

FEDERACIONS 7

Interessos privats intenten erosionar la importància de la televisió pública

PROTECCIÓ SOCIAL 9

Bancarització de les caixes: més atur i menys obra social

El 10% de les llars catalanes viuen al llindar de la pobresa

CONFLICTE SOCIAL 10-11

CCOO contraataca les retallades del Govern de la Generalitat

Sindicats i patronal impulsen l'Acord interprofessional de Catalunya

MERCAT DE TREBALL 12

CCOO proposa un gran pacte per l'ocupació

FORMACIÓ PROFESSIONAL 13

Reconèixer l'experiència adquirida en el treball és una oportunitat: Acreditat

IMMIGRACIÓ 15

L'economia submergida creix entre els immigrants

SINDICALISME 17

Les mentides (i les veritats) sobre els sindicats

SALUT LABORAL 17

Un 80% dels treballadors catalans no agafen cap baixa

MOBILITAT 18

L'administració justifica amb la crisi les retallades del transport als polígons industrials

editorial

2012: ens continuarem oposant a més retallades i més desigualtats

Encarem els darrers dies del 2011 amb un empitjorament de la situació econòmica i social. La política d'ajust i retallades no només és injusta per a bona part de la població sinó que és inútil per reactivar l'economia i sortir de la crisi. La reforma laboral, les congelacions i rebaixes de sous i pensions, les retallades de serveis públics, l'increment de taxes i preus bàsics han estat inútils per millorar la situació de l'economia i han comportat més atur i precarietat laboral, menys consum i l'augment de l'esclletxa entre rics i pobres. Alhora, la reforma del sistema financer, tot i els recursos públics que s'hi estan destinant, no ha servit per sanear, recapitalitzar les entitats financeres i recuperar el crèdit per a les empreses i autònoms.

Les eleccions generals celebrades el 20 de novembre han consolidat el canvi de color polític iniciat amb les eleccions municipals. La majoria absoluta del Partit Popular a l'Estat i la majoria de CiU a Catalunya s'han produït principalment per la davallada electoral socialista com a conseqüència de la seva gestió de la crisi, i han posat de manifest el descrèdit de bona part de la ciutadania sobre la capacitat de la política de fer front al poder econòmic i financer i a la demanda de més democràcia i més capacitat de decisió sobre els temes importants.

Però ni el canvi de Govern ni l'anunci de noves retallades serveixen per "calmar els mercats" i fer baixar els tipus d'interès del deute. Necessitem més Europa política en comptes de mesures d'austeritat executades per governs tutelats pels mateixos que ens han dut a aquesta situació.

CCOO ja fa temps que reclamem un gran pacte per l'ocupació i la cohesió social a escala estatal que tingui per primer objectiu la lluita contra l'atur i la pobresa. Amb polítiques salarials que posin al costat de la moderació, la reinversió dels beneficis empresarials en la millora de la productivitat i el control dels preus dels serveis bàsics. Amb una reforma fiscal i financer que permeti fer aflorar més ingressos i reactivar el finançament a les empreses.

Les polítiques d'austeritat, retallades i privatitzacions ens posen més lluny de la sortida de la crisi. Per això, com hem fet fins ara, el 2012 continuarem reclamant que hi ha una altra manera de fer les coses que reparteixi els costos de la crisi entre tota la població i ens serveixi per avançar millor cap a la reactivació de l'economia. ■

La ILP contra la reforma laboral continua endavant després de les eleccions

Es van recollir un milió de signatures contra la reforma laboral

Després que la Junta Electoral Central confirmés la validesa de la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) presentada per CCOO i la UGT contra la reforma laboral el passat estiu, aquesta continua endavant fins i tot després de les eleccions generals.

A diferència dels projectes de llei, les iniciatives legislatives populars no es poden aturar quan hi ha canvis en el Parlament després d'unes eleccions i sigui quina sigui la configuració del nou govern s'han de continuar tramitant.

Una ILP és un instrument legal que permet que els ciutadans i ciutadanes d'un país proposin noves lleis o introduïxin modificacions sobre les que ja estan vigents. La presentada pels sindicats pretén combatre la segmentació del mercat de treball i la precarietat laboral que pateixen molts treballadors i treballadores i busca que es creïn nous llocs de treball estables i de qualitat.

La ILP també vol afavorir l'ocupació, especialment dels joves i de les persones aturades, al mateix temps que es milloren

els serveis públics d'ocupació. La ILP proposa que l'acomiadament sigui, en definitiva, l'última mesura necessària per restablir la situació econòmica d'una empresa o per garantir la seva viabilitat.

Canvi de model productiu

Es busca, en resum, que se substitueixi de forma progressiva l'actual model productiu, origen dels greus problemes de l'economia espanyola, per un altre que incentivi la competitivitat de les empreses a través de la innovació tecnològica i la formació dels treballadors.

Així doncs, les més d'1.000.000 de signatures que vàrem recollir per modificar els capítols fonamentals de la reforma laboral actualment en vigor, tindran la seva recompensa i permetran que es revisi la reforma i es debati una nova proposta per l'ocupació estable i amb drets.

A partir d'ara la ILP es troba a l'espera que s'iniciï la seva tramitació parlamentària. Des de CCOO continuem treballant perquè els aspectes més negatius de la reforma laboral deixin de ser vigents i per minimitzar-ne els efectes negatius. ■

CCOO proposa un gran pacte per l'ocupació

Davant la greu situació de crisi actual, CCOO ha proposat a la resta de sindicats, als empresaris, al Govern i als partits polítics que uneixin esforços i arribin a un pacte per l'ocupació.

Aquest pacte té com un dels seus principals objectius crear ocupació i establir mesures econòmiques i socials que ajudin a sortir de la crisi, frenant la destrucció de llocs de treball, creant-ne de nous i generant mesures de protecció per a les persones a l'atur.

Eixos de les propostes

La proposta de CCOO s'agrupa en 5 grans eixos entre els quals destaca, en primer lloc, l'ampliació de la negociació col·lectiva per permetre gestionar millor la flexibilitat interna de les empreses i evitar així molts acomiadaments.

El segon punt important és l'accés a l'habitatge, ja que els preus elevats impedeixen que moltes persones puguin tenir un lloc digne per viure. Cal canviar de model i apostar més pel lloguer i la rehabilitació per fer que sigui més fàcil accedir-hi i per dinamitzar el sector de la construcció.

En el tercer punt plantejarem que cal lluitar contra el frau fiscal perseguint els que no paguen els seus impostos i reformant la política fiscal perquè paguin més els que més tenen. També creiem que cal sanejar el sistema financer i recuperar els canals de crèdit per a les empreses i per als ciutadans.

A més, també ens plantejarem protegir l'ocupació lluitant contra l'atur juvenil a través d'un contracte per a l'ocupació i la qualificació professional. ■

“El 70% del frau fiscal el fan les grans empreses i les grans fortunes”

MIGUEL ÀNGEL MAYO

És coordinador del Sindicat de Tècnics d'Hisenda, GESTHA

Miguel Ángel Mayo és el coordinador del Sindicat de Tècnics d'Hisenda, Gestha, a Catalunya que forma part, com CCOO, de la Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària.

■ **El darrer document de la Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària parla dels arguments falsos que s'han instal·lat a la societat, com el que diu que cal fer retallades perquè no hi ha diners.**

El document, principalment, intenta canviar la filosofia que diu que hi ha dèficit públic i que cal retallar per una altra que diu que el que s'ha de fer és repartir bé, que la distribució dels impostos sense augmentar-los es faci d'una forma molt més equitativa, que els grans patrimonis s'ajustin a una major tributació, més real, sense una pujada efectiva d'impostos. Una tributació que pugui aconseguir el manteniment del sistema de prestacions socials existent. No demanem nous impostos, sinó una millor redistribució del sistema fiscal i en cap cas una reducció de les despeses socials. En definitiva, una racionalització destinada a l'eficàcia del sistema.

■ **En quin nivell impositiu ens trobem en el nostre país respecte d'altres de la UE?**

Estem entre 4 i 8 punts per sota respecte dels països del nostre entorn de la Unió Europea. Tant en la imposició indirecta com, sobretot, en la directa i principalment en les rendes de capital estem molt per sota de la mitjana de la UE. Crec que va ser Rubalcaba qui va dir que en cinc anys havíem perdut 22.800 milions d'euros que no es van recaptar. El nostre sistema fiscal en els anys de bonança econòmica ha estat molt permissiu i ha tingut una gran relaxació, moltes deduccions i moltes rebaixes impositives, i això ha fet que en el moment que entrem a la crisi la caiguda de la recaptació ha estat brutal.

■ **Des de Gestha i la Plataforma destaquen el fet que hi ha un enorme desequilibri entre el que paguen les rendes del treball i el que paguen les rendes del capital. Demaneu una major progressivitat dels impostos.**

Un exemple molt clar. Un milleurista tributa el primer euro al 24%, en canvi un senyor amb molts diners que visqui de rendes, el seu tipus impositiu inicial és del 19%, cinc punts per sota, i al final és el 21%, tres punts per sota. Algú que guanyi 100.000 euros d'interessos, dividends de rendes de l'estalvi, paga com a tipus màxim un 21% quan un assalariat amb un nivell mitjà de renda pot estar pagant entre el 24 i el 48%. Hi ha dues propostes, una inicial que seria igualar els tipus

mínims de les rendes del capital amb les rendes de treball al 24%, i una altra que fos com a altres països de la UE o a Espanya abans de la modificació de l'IRPF, que tot s'integrés dins de les rendes i el tipus impositiu fos totalment progressiu, cosa que ara no passa perquè les rendes de l'estalvi van a part.

■ **També demaneu una revisió de l'IVA que estableixi un nou tipus impositiu superior per als articles de luxe i que redueixi l'impost en els articles bàsics.**

L'IVA és l'impost més regressiu, sobretot en temps de crisi quan segurament les persones amb renda baixa han de destinar-la tota al consum. Això significa que tota la seva renda ja està gravada al 18%. Recordem: rendes de capital al 19% i un assalariat que ha de consumir està pagant ja directament per aquest consum el 18%. Volem que es rebaixi l'IVA en els articles de primera necessitat i que s'incrementi per als articles de luxe. Això augmentaria la progressivitat de l'impost i també la recaptació. Un exemple: ara un bolquer tributa al 18% i un Ferrari també tributa al 18%. Pensem que hi ha tota una sèrie d'aliments, béns de primera necessitat, habitatge, sanitat, educació, que haurien d'estar-ne exempts. Allò que es considera consum bàsic de les famílies hauria de tributar al 4%. La roba podria estar al 18%, però aquells productes que estan molt per sobre de la renda mitjana haurien de tributar al 33%, com ja ho feien abans.

■ **Una altra proposta fonamental és la lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida. Com es pot dur a terme aquesta tasca? Teniu els recursos suficients per fer-ho?**

No podem permetre que hi hagi una bossa de frau tan gran que ens impedeixi mantenir el nostre estat del benestar, l'estat de prestacions socials. No podem tenir un frau deu punts per sobre de la UE i parlar de retallar despesa pública. Primer lluitem contra el frau i després veiem l'eficiència o racionalització del dèficit públic. Per lluitar contra el frau són fonamentals dues coses. En primer lloc, cal una reorganització administrativa, organitzativa i directiva de l'Agència Tributària que ha estat eficient en temps de bonança econòmica, quan s'ingressava molt, i ineficient en èpoques de crisi i baixa recaptació. I, en segon lloc, cal veure on es realitza el frau i atacar aquestes bosses de frau. Tots sabem que el 70% del frau el fan les grans corporacions empresarials i els grans patrimonis, doncs és contra això que l'Agència Tributària ha de destinar els seus recursos.

■ **Algú diu que si perseguim massa les grans fortunes, aquestes acabaran marxant del país a paradisos fiscals. La Plataforma demana precisament canvis en la fiscalitat internacional i eradicar aquests paradisos.**

Aquesta afirmació és com si algú té una renda elevada i desestima una sèrie de treballs perquè li apugen els impostos. Fins i tot millor, ja que així, els treballs, els faran les persones que tinguin una renda mitjana que tributa al 30 o 35% i tant de bo arribin al tipus marginal d'aquell senyor que guanyava tant. Passa igual amb els increments impositius, no es pot dir que si augmentem els impostos les empreses se n'aniran fora. Les que volen ja són fora, és

evident, les que volen tributar menys són a Irlanda, a paradisos fiscals... És ridícul aquest argument davant d'un impost de societats que tributa al 16%, és a dir, les grans empreses. El que cal fer és que la renda que es generi al nostre país tributi al nostre país i controlar això evitant que marxi fora. Cal controlar l'evasió, però no impulsant un sistema impositiu tou amb les rendes empresarials i les rendes del capital.

■ **I és utòpic lluitar contra els paradisos fiscals?**

És possible tancant el país a l'evasió i és utòpic pensar a eliminar els paradisos fiscals, ja que entra en l'autonomia de cada país posar un tipus impositiu del 0%. El que hem d'aconseguir és que la renda que es produeix en el nostre país tributi aquí. El que no és legal és que una empresa que és d'aquí digui que la seva activitat la fa a les illes Caiman. El control dels paradisos fiscals no passa per eliminar-los, sinó per evitar que les rendes hi vagin. ■

■ **I és utòpic lluitar contra els paradisos fiscals?**

És possible tancant el país a l'evasió i és utòpic pensar a eliminar els paradisos fiscals, ja que entra en l'autonomia de cada país posar un tipus impositiu del 0%. El que hem d'aconseguir és que la renda que es produeix en el nostre país tributi aquí. El que no és legal és que una empresa que és d'aquí digui que la seva activitat la fa a les illes Caiman. El control dels paradisos fiscals no passa per eliminar-los, sinó per evitar que les rendes hi vagin. ■

Emili Rey

Un sistema fiscal més equitatiu i la lluita contra el frau permetria a l'Estat augmentar els ingressos en 110.000 milions d'euros

La Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària, integrada per vint-i-quatre entitats entre les quals hi ha CCOO, va presentar abans de les eleccions del dia 20 el document "La fiscalitat per fer una societat més justa". Sota el lema "Ser ric surt molt barat", la Plataforma ha fet propostes de caire fiscal per augmentar els ingressos de l'Estat en 110.000 milions d'euros. Aquest document desmunta els arguments que es volen imposar per portar a terme polítiques de retallades i polítiques fiscals que només beneficien els qui més tenen quan el que cal és un sistema fiscal just i equitatiu que faci una funció redistributiva i que faci aflorar els recursos que no s'estan recaptant encara que existeixen.

El document destaca que és fals que s'hagi de retallar perquè no hi ha diners quan el frau fiscal i l'economia submergida se situen a Espanya entre el 23% i el 25% del PIB. És fals que abaixar els impostos afavoreixi l'economia, així com la idea que "tots hem viscut per sobre de les nostres possibilitats". És fals que el dèficit estatal i els mercats obliguin a desmantellar el nostre estat del benestar i que s'estiguin pagant massa impostos.

L'actual estructura del nostre sistema fiscal fa que la major part de les transferències de recursos es doni entre els assalariats d'un nivell similar d'ingressos. Per contra, gairebé no existeix la transferència de recursos des d'una minoria de ciutadans més adinerats. L'IRPF, les retencions del treball, representava l'any 2010 un 44%, mentre que les rendes de capital només suposaven un 3%.

El document proposa recuperar l'eliminat impost sobre el patrimoni, augmentar la progressivitat del que paguen les rendes del treball, generant un nou tram de 53.000 a 120.000 euros, establint tarifes més elevades en els trams més alts, i establir que les rendes del capital tributin igual que les rendes del treball. També es proposa reduir el ventall de deduccions i exempcions de l'impost de societats, especialment a les grans empreses, i establir un mínim de tributació de l'impost de successions i donacions per a les comunitats autònomes que en garanteixi l'existència. Finalment, cal introduir criteris socials i de progressivitat de l'IVA, establint un nou tipus impositiu superior per als articles de luxe i reduint l'impost en els articles bàsics.

La Plataforma considera fonamental lluitar contra el frau fiscal i l'economia submergida, sobretot quan veiem que cada any una quarta part de la riquesa generada no paga els tributs que li corresponen. Així, el tresor públic deixa d'ingressar 90.000 milions d'euros, dels quals 16.000 corresponen a Catalunya. També es demanen canvis en la fiscalitat internacional, aplicant un impost a les transaccions financeres i lluitant contra els paradisos fiscals fins a aconseguir-ne l'eradicació. ■

CCOO destaca la importància de la mobilització per defensar els llocs de treball

La plantilla de Ficosa reclama càrrega de treball per a la planta de Viladecavalls

Són moltes les empreses que, darrerament, pateixen les conseqüències de la crisi i es plantegen tancaments o expedients de regulació d'ocupació (ERO). Davant d'això, la mobilització dels treballadors i treballadores és una mesura útil que contribueix a allunyar la pèrdua de la feina o de les condicions laborals pactades.

Així, per exemple, amb l'avís de l'ERO temporal presentat per Ficosa Electronics, la plantilla ha sortit al carrer per defensar els llocs de treball i demanar a la direcció la garantia de càrrega de treball per a la planta de Viladecavalls. D'altra banda, l'anunci del grup Piaggio de deslocalització a Derbi, de Martorelles, ha posat en estat d'alerta els empleats. A Yamaha, de Palau-solità i Plegamans, el comitè vetlla pel compromís de l'empresa d'elaborar un pla industrial per a la seva continuïtat. A Roca Sanitaris de Gavà o a Optimus de Girona, CCOO ens hem oposat als ERO presentats.

Un altre conflicte es dona a Aigües de Barcelona (Agbar), on la plantilla s'ha concentrat per denunciar l'incompliment de l'ERO. O a la Universitat de Vic, on les retallades unilaterals estan trobant l'oposició dels empleats, i al sector de les residències de temps lliure, com demostra la concentració feta el novembre pel personal de la residència de Llançà.

En el cas de Rotocayfo de Sant Vicenç dels Horts, la plantilla s'ha mobilitzat amb una vaga per condemnar les pràctiques de represió laboral i sindical a l'empresa. Per acabar, a Cacaolat, la inversió de Damm, Cobega-Coca-Cola i Victory Turnaround ha tranquil·litzat una plantilla que portava temps lluitant pel manteniment de la marca. ■

Odont[®]
QUALITY
CLÍNIQUES DENTALS

UNA BOCA SANA
I CUIDADA...

*i segueix amb
la teva vida*

5 CLÍNIQUES A LA TEVA DISPOSICIÓ

BARCELONA: Roger de Flor, 271 · Tel.: 93 459 06 07

HOSPITALET: Av. Ponent, 19 · Tel.: 93 448 21 23

SABADELL: Via Alexandra, 12 - 14 · Tel.: 93 724 40 99

GIRONA: Av. Sant Francesc 21, 3° A

Tel.: 972 41 02 05

FIGUERES: Caamaño 4, 1° 2^a

Tel.: 972 67 29 28

CONDICIONS ESPECIALS
AFILIATS I AFILIADES

Ara, si ets afiliat o afiliada de CCOO, tu i els teus familiars podreu gaudir de serveis gratuïts i preus especials a les clíniques dentals Odontquality.

SERVEIS GRATUÏTS

- Visita i diagnòstic odontològic
- Diagnòstic d'ortodòncies
- Radiografies intrabucales
- Diagnòstic implantològic

SERVEIS A PREU FIX (NOMÉS 20€)

- Higiene bucal
- Extracció simple de peces bucal
- (neteja + revisió per sessió)

I EN CAS DE TRACTAMENT

EN QUALESVOL ESPECIALITAT INCLÛS
EN LES TÈCNiques MÉS INNOVADORES

-25%

I FINANÇAMENT SENSE INTERESSOS

Les ordres del Departament d'Interior perjudiquen la imatge dels Mossos

CCOO considera inadmissibles les ordres donades pel Departament d'Interior en relació amb les detencions del passat 6 d'octubre a la Ciutat de la Justícia. Aquestes ordres van provocar que els agents dels Mossos d'Esquadra entressin a les instal·lacions judicials per detenir 6 ciutadans que ja s'havien posat a disposició dels jutges.

Condemnem així unes ordres del Departament d'Interior que considerem inoportunes i innecessàries i que provoquen situacions de rebuig per part dels ciutadans i les institucions i, en aquest cas, també de condemna per part del poder judicial.

Els agents dels Mossos d'Esquadra veuen malmesa la seva imatge per complir unes ordres que semblen voler generar conflictes i crispació més que garantir la seguretat pública, entesa aquesta com un servei democràtic a la ciutadania. ■

Primer conveni marc del sector de supermercats

El passat dia 10 d'octubre, les organitzacions sindicals —entre les quals hi ha CCOO— i patronals més representatives de Catalunya van signar el primer conveni marc del sector dels supermercats.

Després de la recent reforma de la negociació col·lectiva, es tracta del primer conveni col·lectiu que limita la possibilitat de convenis d'empresa que puguin empitjorar les condicions de treball dels convenis de sector.

Els convenis provincials de supermercats (Tarragona i Barcelona) seguiran existint, així com els convenis de comerç generals (Lleida i Girona). Però amb la signatura d'aquest primer conveni marc es posa la primera pedra per arribar, en un futur, a un conveni de supermercats de Catalunya, que posaria fi a la dispersió de convenis, tan negativa pel que fa a la negociació i a la mobilització de treballadors i treballadores. ■

Interessos privats intenten erosionar la importància de la televisió pública

Diverses veus han contraposat recentment les inversions que el Govern fa en sanitat o educació amb les que es destinen als mitjans de comunicació públics, amb l'objectiu de justificar les retallades en aquests últims i de fer que la publicitat i les audiències que tenen passin a mans privades.

Darrere d'aquest argument hi ha els mateixos interessos que volen reduir els serveis públics per ampliar els seus ingressos. Així, les retallades en la sanitat persegueixen degradar el servei i que els usuaris recorrin a les mútues o als hospitals privats.

A TV3 i la resta de mitjans de comunicació que formen part de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), els treballadors i les treballadores no es resignen a perdre part del seu sou, no renuncien als seus drets laborals i no volen ser acomiadats.

La pluralitat en joc

Actualment ens trobem en una etapa en la qual les televisions privades es troben immerses en processos de concentració i fusió. Això fa encara més necessaris els mitjans de comunicació públics, on la pluralitat, l'aposta per la cultura, la informació i l'entreteniment són els eixos principals per davant dels beneficis econòmics.

És per això que des de CCOO volem deixar clar que els mitjans de comunicació públics són necessaris i que contraposar la televisió pública davant l'obertura de més quiròfans és pura demagògia. ■

CCOO aposta pel lloguer i la rehabilitació d'habitatges

Davant la caiguda de les vendes d'habitatges els darrers mesos, CCOO de Catalunya creu que la rehabilitació és l'activitat que ha de dinamitzar el sector de la construcció i crear ocupació.

Les dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) situen el 2011 com el pitjor any des que va esclatar la bombolla immobiliària el 2007, per la qual cosa la reactivació del sector a través de la promoció de nous habitatges no sembla gens viable. Realment, la venda d'habitatges de nova construcció cau més que la venda dels de segona mà.

Els propietaris tenen una gran dificultat per vendre els estocs d'habitatges nous

en el mercat. A més, els preus elevats en compliquen, cada cop més, la compra. Finalment, les famílies, que pateixen una reducció d'ingressos com a conseqüència de la crisi, no ho tenen fàcil per accedir al crèdit.

Estocs d'habitatges buits

Tot plegat fa que, actualment, les necessitats d'habitatge d'una gran part de la població no es cobreixin, mentre que hi ha grans estocs d'habitatges buits que no es poden vendre. Per això, CCOO de Catalunya reclama al Govern mesures operatives perquè aquests estocs s'orientin a satisfer les necessitats d'habitatge de la ciutadania a través del lloguer, la fórmula

La rehabilitació pot dinamitzar el sector de la construcció. © MJ Mora

més raonable per donar-los una sortida social i econòmica.

Al mateix temps, el sindicat demana al Govern i als agents econòmics mesures efectives i concretes que impulsin i fomentin la rehabilitació a Catalunya, aspecte que afavorirà la dinamització del sector de la construcció al nostre país. ■

La seva connexió fàcil, ràpida i segura amb europa, amb el món.

Barcelona Europa

El Port de Barcelona és un port preparat per al futur. Perquè té una **plataforma de comerç electrònic innovadora**, una eina de gestió en línia que ens permet eliminar el paper i accelerar processos. Perquè **està creixent dia rere dia**, ampliant espais, multiplicant recursos, **generant més i més activitat**. En poques paraules, perquè s'ha convertit en un port amb **més capacitat, flexibilitat i sostenibilitat**. Descobreixi una de les connexions més avançades d'Europa.

Una connexió mai vista

- ◆ El primer port espanyol en tràfic internacional.
- ◆ El port capdavanter de la Mediterrània i del sud d'Europa.
- ◆ El port de creuers núm. 1 d'Europa i el quart del món.
- ◆ El primer port a obtenir la certificació de qualitat ISO 9001.

Bancarització de les caixes: més atur i menys obra social

La reforma de la llei de caixes d'estalvi aprovada fa un any va donar el tret de sortida al procés de reestructuració de les caixes que ha comportat fins ara la reducció de 45 a 15 entitats.

El Banc d'Espanya no va intervenir a temps els bancs i caixes que van actuar irresponsablement

CCOO ja vam denunciar que darrere d'aquesta reforma i dels posteriors decrets del Govern, s'hi amagava l'objectiu d'acabar amb un model d'entitats financeres que era el més semblant a una banca pública, però que tenia molts enemics, entre els quals la banca i el mateix Banc d'Espanya. És evident que moltes caixes, durant els anys de creixement de la

bombolla immobiliària, van actuar temeràriament comercialitzant hipoteques més enllà dels riscos prudencials i assumint nivells d'endeutament que han posat en perill fins i tot la seva solvència. Eren anys en què algunes entitats feien inversions en infraestructures faraòniques que responien més a interessos polítics locals que a criteris d'utilitat per al territori i de servei a la ciutadania.

Responsabilitats

En aquestes activitats hi ha responsabilitats. En primer lloc, dels directius i els consells d'administració que en molts casos han aprofitat l'entrada de diner públic per acabar d'arreglar-se el sou o les indemnitzacions. En segon lloc, del Banc d'Espanya, que és el responsable de la supervisió de l'activitat financera; com és que el seu president no va intervenir abans en els bancs i les caixes que estaven actuant irresponsablement? Finalment, dels governs de les comunitats autònomes que tenen responsabilitat de control financer sobre les caixes i que en molts casos no han fet més que de lobby per orientar inversions. Però el comportament d'alguns no pot ser l'excusa per fer desaparèixer tot un model d'entitats, seria com si eliminéssim el Banc d'Espanya perquè no ha fet bé la seva feina de supervisió.

El resultat ja l'estem veient: entrada de diner públic per tancar els forats immobiliaris; destrucció de llocs de treball; pèrdua de control social sobre la majoria de les caixes per la seva bancarització; menys crèdit per a pimes i autònoms, i pèrdua de recursos per fer obra social, perquè els diners aniran a reforçar els recursos propis i a donar dividends als inversors privats.

I mentre, què passa amb les responsabilitats dels gestors i directius? I amb l'estoc d'habitatges buits mentre continuen els desnonaments? I amb el paper del Govern que ha entrat en el capital d'algunes caixes? I amb el finançament a l'economia productiva? La resposta... de moment no la sabem. ■ **Dolors Llobet**

El 10% de les llars catalanes viuen al llindar de la pobresa

A Catalunya, més del 28% de les persones aturades no reben cap ingrés per la seva situació com a desocupades i cada mes que passa la proporció va augmentant.

Són gairebé 170.000 persones que com a conseqüència de l'atur de llarga durada o d'haver esgotat les prestacions i els subsidis estan en risc de pobresa.

Durant el 2011 s'han creat més contractes temporals que en anys anteriors i això agreuja encara més la situació, ja que la precarietat laboral en forma de contractes curts fa que moltes persones no treballin el temps suficient per tenir dret a l'atur en el futur.

Segons l'Institut d'Estadística de Catalunya, actualment ja hi ha a casa nostra un 10% de les llars que es troben per sota del llindar de la pobresa, ja que els seus ingressos no superen el nivell del salari mínim interprofessional. Això vol dir que entre tots els membres de la família no arriben als 641,40 euros al mes.

Endeutament de les famílies

Aquesta falta dels ingressos suficients per viure, sumada a l'alt endeutament de les famílies (sobretot per la compra de l'habitatge i per les hipoteques), creen una situació difícil per a moltes famílies que pot generar noves bosses de pobresa.

Davant d'aquest panorama, CCOO de Catalunya demanem a la Generalitat que posi en marxa la renda garantida de ciutadania (RGC) com a últim recurs per a aquelles persones que no tenen ni feina ni ingressos que substitueixin el sou. Mentre que no es creï la RGC, s'ha de potenciar la renda mínima d'inserció (RMI) i no deixar sense protecció un important nombre de persones que poden passar a viure en la pobresa si no es busquen solucions. ■

CCOO contraataca les retallades del Govern de la Generalitat

El Govern de CiU no està estalviant agressivitat a l'hora de retallar els pilars del nostre estat del benestar, però s'està trobant amb una forta resposta del sindicalisme català, molt especialment de CCOO.

Educació, sanitat, serveis socials, renda mínima d'inserció, etc., cap àmbit està fora del punt de mira de la tisorada del Govern d'Artur Mas. Però, també és cert que l'Executiu català està patint el contraatac dia si i dia també de l'acció sindical.

La sanitat pública trossejada

Les mobilitzacions a la sanitat pública són constants i estan generant una forta pressió sobre el Departament de Salut i el seu principal responsable, Boi Ruiz. Des que el Govern de la Generalitat va iniciar la política de retallades a la sanitat pública, que ha estat especialment virulenta a l'Institut Català de la Salut (ICS), ja que ha estat l'empresa sanitària que més ha vist reduït el seu pressupost, les condicions laborals del personal i el servei sanitari que ofereixen als ciutadans s'han anat deteriorant progressivament. Als treballadors de l'ICS, com a tots els funcionaris, se'ls va retallar el salari un 5%, al maig del 2010, i durant el 2011 se'ls ha congelat el sou. L'ICS ha acomiadat centenars d'interins, no substitueix les baixes, ha tancat plantes i quiròfans i, fins i tot, els serveis centrals dels hospitals alguns dies. Comencen a fer-se públiques les conseqüències d'aquestes mesures sobre les llistes d'espera, que són molt més greus del que el conseller havia dit. I a tot això s'ha afegit l'anunci de la retallada de la nòmina de desembre als treballadors i treballadores i si no l'accepten, l'amenaça és l'acomiadament de 1.500 interins més.

El Govern de la Generalitat està decidit a dividir l'ICS en petites empreses i a trossejar-lo per vendre'l en petites dosis a grups privats, l'únic objectiu dels quals serà obtenir beneficis a costa de la sanitat pública.

Els treballadors de l'ICS no han d'aguantar més agressions: ni contra l'empresa que ha de continuar sent el primer proveïdor públic de Catalunya, ni contra els ciutadans de Catalunya

© M. Mora

Educació, sanitat, serveis socials, renda mínima d'inserció, etc., cap àmbit està fora del punt de mira de la tisorada del Govern d'Artur Mas. Però, també és cert que l'Executiu català està patint el contraatac dia si i dia també de l'acció sindical

que estan patint un deteriorament progressiu del servei sanitari a què tenen dret, ni contra els seus drets laborals i retributius. I una vegada i una altra es trobarà CCOO enfront de la protesta.

L'educació no és retallable

CCOO amb la resta de sindicats de l'ensenyament públic de Catalunya han fet un seriós advertiment al Departament d'Ensenyament: l'educació no és retallable.

L'escola pública de Catalunya ha demostrat amb les seves reiterades mobilitzacions que no està disposada a tolerar més retallades. Els ensenyants encara tenen veu i força per denunciar l'agressió sense precedents que l'escola pública està patint i que l'Executiu català vol disfressar com a "retallada light". I aquesta és una agressió que s'inscriu en un alarmant atac contra l'estat del benestar del nostre país.

CCOO denuncia que a l'escola pública tenim 21.000 alumnes més que l'any passat i que no s'ha dotat del professorat necessari per atendre'ls adequadament; que moltes famílies han perdut les beques de menjador dels seus fills; que molts equips directius es veuen en grans dificultats per fer front a les despeses corrents dels centres educatius; que molts alumnes amb necessitats educatives especials, aquest any, no tindran vetllador; que tots els suports i ajuts pedagògics que hem anat consolidant amb molt d'esforç a l'ensenyament públic s'han reduït o han desaparegut i s'han rebaixat els nivells de qualitat de l'atenció educativa als infants; que es deterioren les condicions laborals del professorat, amb l'augment de ràtios i de la jornada lectiva, sense cap mena de negociació; i que en la política informativa del Departament d'Ensenyament darrere de l'afirmació que a l'educació pública no hi ha retallades, intenta crear una realitat virtual per amagar la situació real de l'escola pública.

CCOO no dubtarà a cridar a la mobilització a tota la comunicat educativa i al professorat quan calgui i allà on calgui per la lluita, la defensa i la qualitat de l'educació i els serveis públics de Catalunya.

Recurs contra el decret de la renda mínima

Continuant amb el contraatac a les retallades del Govern, CCOO i la UGT han presentat un recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya contra el Decret de desplegament de la Llei de la renda mínima d'inserció (RMI), aprovat aquest estiu. El recurs es formula contra l'establiment d'un nou requisit per accedir a ser titular de la RMI i d'una nova circumstància que impedeix l'accés a aquesta prestació econòmica.

En el mateix recurs se sol·licita l'adopció de la mesura cautelar consistent a declarar la suspensió de la vigència dels apartats que recullen aquests aspectes i del desplegament de la llei fins que sigui ferma la sentència que es dicti en aquest procediment. Segons el recurs, l'actuació del Govern de la Generalitat que estableix nous requisits no regulats a la Llei de la RMI comporta una extralimitació il·legal i un excés en la seva funció que vulnera diferents articles i disposicions de l'Estatut d'autonomia i de la mateixa Constitució espanyola.

El recurs puntualitza també que si finalment s'adopta la mesura cautelar de suspendre la vigència d'aquests articles, la Generalitat haurà de reconèixer la RMI i pagar-la a totes aquelles persones sol·licitants que compleixen els requisits i no n'estan excloses en aplicació de la Llei. Per tant, la Generalitat no podrà denegar les sol·licituds fetes aplicant, de forma exclusiva, els articles recusats. ■

Sindicats i patronal impulsen l'Acord interprofessional de Catalunya

CCOO de Catalunya ha signat amb la UGT i Foment del Treball l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC), que va ser subscrit per primer cop l'any 2005. Després d'un procés de consultes als delegats i delegades i a l'afiliació, l'AIC va ser signat a finals del mes de novembre al Palau de la Generalitat. El procés de consultes sobre els continguts d'aquest Acord es va fer mitjançant assemblees territorials descentralitzades de delegats i delegades sindicals i una consulta telemàtica per a tota l'afiliació a través del web.

La renovació de l'AIC ha de servir per adaptar les orientacions per a la negociació col·lectiva als canvis legals que s'han produït darrerament, i de manera especial, garantir la capacitat d'intervenció sindical en els expedients de regulació i en la modificació substancial de contractes, reforçar la flexibilitat interna com a alternativa als acomiadaments i garantir l'actualització dels salaris incorporant a la inflació altres referències com la productivitat i la reinversió de beneficis empresarials.

A més, es treballarà per aprofundir en el marc català de relacions sociolaborals, reforçant el Tribunal Laboral de Catalunya com a instrument per a la resolució de conflictes i orientant la negociació col·lectiva de l'àmbit de Catalunya perquè articuli els diferents convenis d'àmbit inferior i faci disminuir els buits de cobertura. Cal introduir nous continguts en la negociació col·lectiva, en especial la formació i l'experiència laboral.

A partir d'aquest Acord s'emplaça la Generalitat de Catalunya a obrir espais de concertació social per abordar les polítiques per afrontar la crisi i, en especial, mesures per crear ocupació i reactivar l'economia. ■

És urgent un pla de xoc contra l'atur

Més d'un any després de la reforma laboral, les mesures que incloïa s'han demostrat del tot ineficaces. Els expedients de regulació durant la primera meitat d'any han augmentat prop d'un 8% respecte del 2010 i el nombre d'aturats a Catalunya ja és de 742.000 persones.

Passat un any de la reforma, les mesures que va adoptar el Govern suposadament per frenar acomiadaments i incentivar la contractació s'estan revelant estèrils i completament ineficaces. Així ho demostra el nombre d'expedients de regulació d'ocupació (ERO) autoritzats durant els set primers mesos de 2011, que ha patit un increment del 7,7% respecte del mateix període de l'any passat. El nombre total de persones afectades per ERO a Catalunya també és molt alt: 30.047 els set primers mesos de 2011, només un 15% menys que el mateix període de l'any anterior. Per sectors, els treballadors afectats per aquests expedients han augmentat significativament en la construcció (+31%) i en els serveis (+18%), i han disminuït en la indústria (-35%) i en l'agricultura (-33%). Malgrat aquestes dades, però, gairebé la meitat de les persones afectades per expedients de regulació pertanyen al sector industrial. Aquestes xifres s'inclouen en un estudi sobre la situació sectorial i laboral a Catalunya que ha elaborat Comissions Obreres.

Malgrat la importància inqüestionable dels expedients de regulació en la pèrdua d'ocupació, cal no oblidar que l'acomiadament individual continua sent la forma principal d'extinció de contracte a casa nostra, en un 77% dels casos, enfront del 23% que representen els acomiadaments col·lectius. En els mesos que han seguit a l'entrada en vigor de

Continuen augmentant els ERO en el sector de la construcció

la reforma, el pes dels acomiadaments individuals no ha variat, per la qual cosa la reforma laboral no només no desincentiva l'acomiadament en favor de mesures de suspensió o de reducció horària a través d'expedients de regulació, sinó que l'empresari, que continua optant de manera majoritària per l'acomiadament individual, es beneficia ara d'unes indemnitzacions més minses.

742.000 aturats/ades

Les 742.000 persones aturades a Catalunya que recollia l'Enquesta de població activa (EPA) per al tercer trimestre de 2011, 51.100 persones més que el trimestre anterior, constaten també que el mercat de treball català segueix sent incapaç de crear ocupació. Més que això, l'EPA reflectia com l'últim any, ja amb la reforma laboral en vigor, s'han destruït prop de 100.000 llocs de treball a casa nostra. La taxa d'atur a Catalunya se situa en gairebé el 20%, mentre que la d'ocupació amb prou feines supera el 50%. I el mercat de treball no mostra, de moment, cap indicati de millora.

Contractació

Seguint amb les dades de l'EPA, el tercer trimestre de l'any el nombre de persones assalariades amb contracte indefinit va

caure en 160.600 persones, mentre que la contractació temporal va augmentar en 47.600 contractes més. La contractació registrada ha patit, doncs, una clara precarització, ja que la insuficient contractació és majoritàriament de caràcter temporal.

Fracàs de la reforma laboral

En conseqüència, i en vista de les dades de l'atur, la contractació i els expedients de regulació d'ocupació, és prou evident que la reforma laboral no serveix per crear ocupació ni per dinamitzar el mercat de treball ni per millorar la situació de les empreses ni per a cap dels objectius per als quals es va crear. I és per això que, un cop més, CCOO demana la retirada dels aspectes més lesius que inclou la llei, tal com recull la ILP que van presentar els sindicats majoritaris al Congrés.

Pel que fa a Catalunya, davant d'aquest escenari, el Govern de la Generalitat hauria d'establir un autèntic pla de xoc contra l'atur, que impliqués tots els departaments i que inclogués mesures que superin les clàssiques fórmules que s'han evidenciat inútils per crear ocupació. A més, CCOO exigeix que es garanteixi la protecció econòmica de les persones sense feina ni recursos. ■

Reconèixer l'experiència adquirida en el treball és una oportunitat: **Acredita't**

Cal facilitar a les persones treballadores l'accés a l'acreditació de competències com a instrument de millora de la seva ocupabilitat i de la seva ocupació

Una vella reivindicació de CCOO ha estat aconseguir el reconeixement i l'acreditació de l'experiència adquirida en el treball així com de la formació no formal com, per exemple, la formació ocupacional i contínua.

Reconèixer que els aprenentatges professionals es poden adquirir per vies no acadèmiques, establint la competència com el referent i l'enllaç entre la professió i la formació, és una realitat que cal fer aflorar i que dignifica el valor del treball i de la formació permanent.

La Llei de qualificacions i formació professional de l'any 2002 reconeix el dret de les persones treballadores a l'avaluació i l'acreditació de l'experiència professional. Set anys després es va aprovar el Reial decret 1224/2009, que establia el procediment per exercir aquest dret. Per fi el 2011 el Ministeri d'Educació i el de Treball han posat recursos per fer viable la mesura. La Generalitat ha rebut uns 2 M€ i la convocatòria s'ha publicat tard i plena d'ambigüitats el dia 4 de novembre de 2011. No es coneix l'import que costarà als usuaris el procediment i el període de preinscripció és solament de 10 dies sense organitzar la fase prèvia d'informació i orientació. Altres governs autonòmics han actuat amb molta més previsió.

CCOO de Catalunya, malgrat ser crítics en la forma restrictiva de la convocatòria, hem apostat per col·laborar-hi. Considerem que per damunt de tot cal facilitar a les persones treballadores l'accés a l'acreditació de competències com a instrument de millora de la seva ocupabilitat i de la seva ocupació.

Difusió, informació i orientació

El mateix dia que es va publicar la convocatòria de 8.118 places per al procediment d'avaluació i acreditació de competències professionals dels àmbits professionals —dependència, educació infantil, sanitat (ambulàncies), condicionament físic, hotelaria (cuina, automoció (manteniment), biocides i aigua—, vàrem posar en marxa un dispositiu de difusió, informació i orientació entre l'afiliació i les persones treballadores interessades. S'han fet fullets, difusió en el web (www.ccoo.cat) i en federacions i territoris. S'ha informat a la premsa coincidint amb les jornades de la Federació d'Ensenyament sobre l'ordenació de l'FP. S'ha creat un correu propi de CCOO (infoacreditat@ccoo.cat) al qual es poden fer consultes sobre el procediment i les convocatòries.

La prescripció es va dur a terme entre el 8 i el 17 de novembre de 2011.

Promourem la col·laboració entre les administracions i els agents socials per construir un sistema d'FP vertaderament integrat, que estableixi un servei únic i permanent d'informació i orientació, i un altre d'assessorament, avaluació i acreditació.

Impulsarem mesures i acords que facin possible una planificació de les convocatòries d'acord amb la demanda de les persones i les empreses i sectors. Sol·licitarem, com a organització sindical més representativa, convocatòries específiques i assumirem el repte de participar-hi.

Treballarem per aconseguir que les empreses facilitin l'accés a l'acreditació i la formació per a la qualificació, tal com estableix l'Acord interconfederal de Catalunya 2011. Promourem la utilització dels permisos individuals de formació PIF per a l'acreditació i la formació que tinguin com a referent les competències incloses en el catàleg de qualificacions professionals. ■ **Carlos Martínez**

Els joves analitzen el paper del sindicat davant la política de la imposició

Els passats dies 25, 26 i 27 de novembre Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya van celebrar l'XI edició de l'Escola de Joves Sindicalistes Àngel Rozas, al Masnou.

Més de 80 joves afiliats i afiliades i delegats i delegades han participat d'aquestes jornades que enguany s'han desenvolupat amb el títol "El sindicat davant la política de la imposició".

Durant els tres dies, a través de ponències, debats i tallers, els i les joves hem discutit, debatut i fet propostes sobre el paper dels i les joves a CCOO, la negociació col·lectiva, el sindicat en la societat o les propostes de la nostra organització per millorar la situació dels treballadors i treballadores.

Coincidint amb l'XI edició de l'Escola Àngel Rozas, s'ha desenvolupat també la XII Trobada de Joves Sindicalistes de CCOO de les Illes Balears, el País Valencià i Catalunya, de manera que hem pogut comptar amb companys i companyes dels dos territoris en el decurs de l'Escola. ■

CCOO homenatja Simón Rosado

CCOO va fer a Granollers un acte de reconeixement al sindicalista Simón Rosado, que ens va deixar l'11 d'octubre de 2010.

El Teatre Auditori va acollir un homenatge dividit en dues parts. En la primera, més institucional, el ministre de Treball i Immigració del Govern espanyol, Valeriano Gómez, va lliurar la Medalla d'Or al Mèrit en el Treball, a títol pòstum, a Simón Rosado, distinció que va recollir el seu germà Juan Manuel.

En la segona part, més emotiva, es va recordar amb fotografies i música en directe la vida de l'homenatjat, amb interpretacions del grup El gallo que no cesa, en presència de la família i companys del sindicat.

A banda del ministre, hi van assistir personalitats com Ignacio Fernández Toxo, secretari general de CCOO; Joan Rosell, president de la CEOE, i Josep Mayoral, alcalde de Granollers, entre d'altres.

Rosado, figura clau en el desenvolupament del sindicalisme de CCOO, havia nascut a Hervás (Càceres) el 1957. Es va traslladar a Catalunya i va treballar a Derbi, on va ser president del Comitè d'Empresa. Va ser secretari general de CCOO a Mollet, al Vallès Oriental i a la Federació de Metall i Minería, i des del 2000 era membre del Secretariat de CCOO de Catalunya, a més de ser membre del Consell Nacional d'Iniciativa per Catalunya - Verds (ICV).

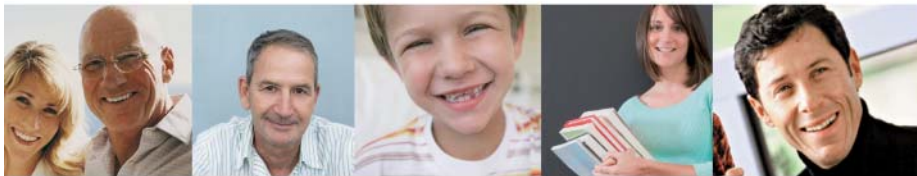

Carlos Navales també rebrà la Medalla d'Or al Mèrit en el Treball

En una de les darreres reunions del Consell de Ministres del Govern de Rodríguez Zapatero es va aprovar la concessió de la Medalla d'Or al Mèrit en el Treball, a títol pòstum, al sindicalista Carlos Navales Turmos, mort el passat 16 de juny.

Nascut a Cornellà de Llobregat el 1952, Carlos Navales va ser fundador i primer secretari general de CCOO del Baix Llobregat en la seva etapa legal, i va formar part també de la direcció de CCOO de Catalunya. Navales va ser, a més, tot un referent del moviment obrer a la seva comarca i va prendre part, entre d'altres, en les històriques vagues d'Elsa i Laforsa. Sociòleg i director de la revista *La Factoria*, va ocupar el càrrec de regidor de Cultura a l'Ajuntament de Cornellà pel PSUC.

CCOO del Baix Llobregat li retrà un merescut homenatge en un acte en el qual lliurarà a la família la Medalla al Mèrit en el Treball, atorgada pel Govern. ■

**Amb ATLANTIS, si et quedes a l'atur,
no has de renunciar a la teva assegurança**

Ara, les nostres assegurances personals inclouen, de forma gratuïta, la cobertura de **Protecció d'Assegurances per Desocupació**.

Auto | Llar | Accidents | Vida | Caravanes | Pimes | Comerços

ATLANTIS és el primer grup assegurador que obté el distintiu EthSI, que certifica que complim criteris d'orientació ètica, solidaritat i responsabilitat social.

Avantatges i descomptes exclusius per a afiliats/ades

Informa't a la teva delegació o als telèfons

901 500 400 | 93 496 47 97

L'economia submergida creix entre els immigrants

Les dones estrangeres presenten una taxa d'irregularitat laboral netament superior a la dels homes

La crisi ha frenat el nombre d'immigrants que vénen a Catalunya a treballar, fins al punt que, per primera vegada en 10 anys, el 2010 es va comptabilitzar una reducció de la població estrangera empadronada a casa nostra, que ha culminat una tendència de contínues reduccions en el creixement, que s'havia iniciat el 2007. Aquestes dades, i moltes més, es recullen en l'informe 2011 sobre la "Situació laboral de la població estrangera a Catalunya", elaborat pel Centre d'Estudis i Recerca Sindicals de CCOO de Catalunya.

Es redueixen els permisos de treball

L'estudi recull com la població amb permís de residència continua augmentant, però a un ritme molt inferior al d'anys ante-

riors. Augmenten, això sí, els permisos de residència de llarga durada, que l'any 2010 ja van significar les dues terceres parts de tots els permisos. En canvi, es redueixen els permisos per treball i per reagrupament. En consonància amb aquestes dades, l'informe també constata la caiguda del nombre d'immigrants amb residència irregular, que ha passat del 41% el 2004 a situar-se en el 7,7% el 2010. Aquesta tendència s'explica perquè l'augment de residents, des del 2006, ha estat superior a l'augment d'empadronats. De fet, en l'últim any els estrangers empadronats s'han reduït, mentre que els residents han continuat augmentant.

Tanmateix, s'observa un lleu augment del treball irregular. A finals del 2010, el total d'estrangers ocupats és de 507.634, mentre que hi ha 401.753 afiliats a la Seguretat Social. Aquesta diferència entre ocupats i afiliats suggereix un nivell d'ocupació en l'economia submergida del 20,9%, 6 dècimes més que el mateix període de l'any anterior. Després de dos anys d'un clar descens en la irregularitat laboral, aquest repunt es pot interpretar com un altre efecte de la crisi econòmica: empreses que intenten sobreviure abaratint el cost de la mà d'obra, condicionen el fet de mantenir un empleat al fet que aquest treballi sense contracte, per estalviar-se les cotitzacions a la Seguretat Social. Hi ha sis branques d'activitat on els estrangers presenten una irregularitat laboral superior a la mitjana: el servei domèstic (copat pràcticament per dones i sense contracte) i l'agricultura, seguides a més distància pel sector de transport i emmagatzematge, la construcció, les indústries manufactureres i l'hostaleria. Les dones estrangeres presenten una taxa d'irregularitat laboral netament superior a la dels homes, amb un 28,6%, una mica més del doble que el 14% masculí. ■

El CITE celebra el 25è aniversari

El Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers, (CITE), ha commemorat enguany el 25è aniversari. En el marc de la celebració s'han organitzat diversos esdeveniments, com ara la jornada de reflexió sobre diversitat i convivència o la projecció a la seu de CCOO de la pel·lícula *Catalunya über alles!*, del director Ramon Térmens. L'acte central del 25è aniversari del CITE va tenir lloc fa pocs dies, al Caixafòrum de Barcelona, on es va recordar la creació del CITE el 1986, com a resposta a les amenaces

que comportava per als treballadors estrangers l'aplicació de la Llei d'estrangeria, així com per defensar els drets d'aquest col·lectiu, ajudar-los a organitzar-se democràticament i millorar les seves condicions de vida i treball. El CITE disposa de 46 oficines distribuïdes arreu de Catalunya que han atès els darrers anys, de manera gratuïta, una mitjana de 20.000 persones cada any, cosa que converteix el CITE en un dels principals observatoris de la realitat de la immigració a Catalunya. ■

Un 80% dels treballadors catalans no agafen cap baixa

Interpretacions interessades inciten a creure que l'absentisme laboral és un greu problema que han d'afrontar les empreses a casa nostra però les dades demostren el contrari: un 80% de treballadors catalans no agafa cap baixa durant l'any.

Des de fa un temps anem sentint des d'alguns sectors empresarials que l'absentisme laboral és un greu problema per a les empreses i que justifica mesures que atempten contra el gaudiment de drets socials i laborals.

Però les dades oficials demostren que aquesta afirmació no s'ajusta a la realitat. Senzillament, no és veritat que l'absentisme sigui un problema en el nostre mercat de treball. Així, mentre que a Espanya prop del 70% dels treballadors no agafen cap baixa per motius de salut (percentatge que puja fins el 80% en el cas de Catalunya), a Europa la mitjana és només del 54%. Això vol dir que al nostre país els treballadors i les treballadores falten molt menys a la feina per motius de salut que a la resta d'Europa. Però, a més, amb les dades a la mà, es demostra que l'evolució de les baixes i la productivitat no estan tant lligades com es vol fer creure. A tall d'exemple, a Finlàndia, un país model en molts aspectes —també el laboral—, només un 34,5% dels treballadors no agafa mai cap baixa. I la seva productivitat no es posa en dubte.

Amb tot, la incapacitat temporal és, segons les xifres del Ministeri de Treball, la causa més freqüent d'hores no treballades en el nostre país. Aquestes baixes, moltes vegades, estan relacionades amb accidents laborals o són malalties professionals. Per contra, l'absentisme laboral no justificat és pràcticament anecdòtic, ja que significa, de mitjana, un minut perdut al dia per persona treballadora.

Definició d'absentisme laboral

Existeix un ampli consens entre diversos organismes internacionals, com ara la Unió Europea o l'Organització Internacional del Treball, que permet definir l'absentisme laboral com "l'absència a la feina a causa d'una situació d'incapacitat temporal", el que popularment anomenem "baixa". Això vol dir que l'absentisme està directament relacionat amb els processos de pèrdua de salut. Però sectors empresarials destaquen, de manera força interessada, que l'absentisme laboral és un problema molt arrelat en els nostres centres de treball. Aquesta afirmació, però, es basa en una definició errònia del

que és absentisme laboral. L'empresariat considera absentisme qualsevol falta a la feina sigui pel motiu que sigui.

És per aquest motiu que CCOO de Catalunya fa temps que reclama un acord fruit del consens polític i social sobre l'absentisme per evitar qüestionar els avenços aconseguits en l'àmbit dels drets laborals. Definint què és l'absentisme s'evitaria posar en el mateix sac les incapacitats temporals i les absències injustificades, que sí són absentisme, i els permisos de maternitat o paternitat, les hores dedicades a formació, les hores sindicals i, en general, tot el conjunt de permisos retribuïts previstos a l'Estatut dels treballadors o als convenis col·lectius.

Prolongacions de jornada

Però el que els empresaris no expliquen és la sobrepresència laboral dels treballadors mitjançant prolongacions habituals de la jornada. Segons l'Enquesta de condicions de treball de Catalunya 1 de cada 5 persones prolonga la seva jornada laboral més d'un dia a la setmana i, d'aquestes, més del 22% no rep cap mena de compensació ni econòmica ni amb descans. I tampoc cal oblidar el *presentisme*, o el que és el mateix, anar a treballar quan la pèrdua de salut requeriria una baixa. Al nostre país el 38% de treballadors manifesten haver-ho patit en algun moment. CCOO considera que han de ser els representants dels treballadors, juntament amb els empresaris els que fixin les regles del joc per detectar i solucionar el problema de l'absentisme laboral allà on es detecti. Però també cal deixar molt clar què és absentisme laboral i quines són les causes que el provoquen. Per això, cal implementar programes de reducció de l'absentisme en les empreses, que haurien d'incidir en la millora de les condicions de treball, la lluita contra la precarietat, una política de prevenció de qualitat i polítiques de conciliació eficients. ■ **Núria Caelles**

Les mentides (i les veritats) sobre els sindicats

Deia Joseph Goebbels, ministre de propaganda d'Adolf Hitler, que "una mentida mil vegades repetida es converteix en veritat". I lamentablement això ho estem comprovant cada dia. Darrerament els sindicats de classe com CCOO estem patint un atac directe per part d'interessos neoliberals que no tenen cap problema a repetir mentides sobre nosaltres amb l'objectiu d'afeblir-nos, ja que som una de les poques organitzacions que tenim la força suficient per plantar cara a les retallades de drets socials i laborals i al desmantellament de l'estat del benestar que estan duent a terme. Però davant les mentides els nostres arguments són contundents. Mireu.

Mentida número 1: Els sindicats tenen cada cop menys suport

L'afiliació sindical no deixa d'augmentar a Espanya. L'any 1980 poc més de 500.000 persones estaven afiliades a algun sindicat. Aquesta xifra s'ha multiplicat per 6 i en aquests moments hi ha 3 milions d'afiliats, 1.200.000 a CCOO.

Mentida número 2: Els sindicats no ens representen

El 90% dels treballadors participa a les eleccions sindicals. Decideixen democràticament quin sindicat volen que els representi al seu centre de treball. La participació és major que a les autonòmiques, municipals, generals i europees; per tant, els sindicats tenen més representativitat que els alcaldes i els diputats.

Mentida número 3: Els sindicats viuen del diner del Govern

La principal font de finançament dels sindicats són les seves quotes. Tenen 3 milions d'afiliats que paguen uns 250 milions d'euros anuals, quantitat que suposa el 60% dels seus ingressos. El Govern aporta als sindicats espanyols 16 milions d'euros, que es reparteixen en funció dels resultats de les eleccions sindicals. Els britànics reben 98 milions; els italians, 600 milions, i les organitzacions del sector

públic francès, 700 milions d'euros. A Espanya, la patronal ingressa uns ajuts molt similars als dels sindicats; els partits polítics, 85 milions; la Casa Reial, uns 9 milions d'euros; i l'Església catòlica, més de 6.000 milions. I així vés sumant... La Federació Espanyola de Futbol rep de l'Estat uns 5 milions; el cinema espanyol, 90 milions, i les empreses privades de premsa i televisió reben la gens menyspreable xifra de 360 milions d'euros.

Però només es qüestionen els ajuts als sindicats quan aquests diners es destinen a finançar la negociació col·lectiva. A Espanya es negocien més de 4.000 convenis i, per tant, és raonable que el que beneficia tothom es financi també amb els diners de tothom.

Mentida número 4: Els sindicats es lucren amb els ajuts que reben per a la formació

Entre tots els sindicats es gestionen 150 milions d'euros, que el Govern destina a la formació professional. Les patronals tramiten la mateixa quantitat. Aquests diners provenen de les nòmines dels treballadors i de les cotitzacions dels empresaris. Gràcies a aquest sistema es formen quasi 2,5 milions de treballadors l'any de manera gratuïta. Tots els cursos estan sotmesos a control públic i auditories i es deleguen a sindicats, patronals i administracions perquè són més a prop de les necessitats dels treballadors que els polítics i els seus equips.

Mentida número 5: Els sindicats no serveixen per a res

CCOO i la resta de sindicats tenen 300.000 delegats i delegades, que són escollits a les eleccions sindicals dels seus centres de treball. Amb una alta dosi de compromís, dediquen temps i esforç a millorar les condicions laborals dels seus companys. I ho aconsegueixen.

Ser sindicalista no és una bicoca, ser delegat requereix molt compromís. A Espanya el nombre d'hores sindicals és molt baix, per això molts delegats dediquen part del

Ser sindicalista no és una bicoca, ser delegat requereix molt compromís. CCOO i la resta de sindicats tenen 300.000 delegats i delegades, que són escollits a les eleccions sindicals dels seus centres de treball

seu temps personal a fer sindicalisme. Un alliberat sindical ho és perquè la resta de companys delegats sindicals renuncien a tenir hores sindicals. Les acumulen i li cedeixen el seu crèdit horari. A Espanya hi ha 4.000 alliberats sindicals que atenen 12 milions de treballadors.

El cost econòmic de les hores sindicals és mínuscul. Tan sols 1 de cada 1.000 hores que es treballen es dedica a fer tasques sindicals. Per això el que més molesta els empresaris no és el cost de les hores sindicals, sinó el que s'aconsegueix. Millorar el salari dels treballadors un 1% suposa per a l'empresa 10 vegades més costos que les hores sindicals. Aconseguir que es compleixin els permisos de maternitat i paternitat implica 3 vegades més costos que les hores sindicals. I gràcies a la negociació col·lectiva els salaris dels treballadors augmenten anualment 1,2 milions d'euros, una xifra molt superior al cost de les hores sindicals.

Ara ja tens les dades, decideix per tu mateix. ■

L'administració justifica amb la crisi les retallades del transport als polígons industrials

El Departament de Sostenibilitat de CCOO de Catalunya ha denunciat la retallada dels serveis de transport públic col·lectiu als polígons industrials i als centres d'activitat econòmica.

En el context de crisi actual, amb una situació de recessió econòmica que ja fa anys que dura, les administracions públiques situen els ajustaments pressupostaris i les retallades socials com a única via de sortida. Però, més enllà d'això, la crisi serveix com a excusa per desballestar l'actual model d'estat del benestar i les administracions estan oblidant que hi ha altres fonts per obtenir recursos addicionals.

Amb l'excusa de la manca de finançament, darrerament hi ha hagut retallades en el transport públic als polígons industrials. Els últims dos anys han començat a desaparèixer diferents línies i serveis d'autobús a polígons de Granollers, Reus, Mataró o Barberà del Vallès. Les administracions comencen a admetre que les dificultats pressupostàries els impedeixen ampliar o mantenir els serveis. Així, moltes de les línies i serveis que connectaven els nuclis urbans amb els polígons acaben sent els primers a ser sacrificats.

Ús del vehicle privat

CCOO de Catalunya assenyala des de fa anys que l'ús massiu del vehicle privat per accedir als llocs de treball està suposant una gran transformació en els hàbits de mobilitat dels treballadors i treballadores, amb importants repercussions en diversos aspectes de la nostra societat.

Els treballadors que s'han de desplaçar amb vehicle privat pateixen un increment de costos econòmics i de temps, però també de salut: actualment, la principal causa de mortalitat per accident laboral és per accident de trànsit durant els desplaçaments a la feina (accidents *in itinere*). A això, podem sumar-hi l'increment dels costos socials provocats per la congestió de carreteres, les baixes laborals, el decreixement de la productivitat industrial provocada per l'estrès, l'increment de la contaminació i altres problemes mediambientals. A més, la població que no té accés a un vehicle privat sofreix una discriminació per accedir a alguns llocs de treball.

CCOO considera que un bon sistema de transport públic és essencial per a la cohesió social, i reclama una aposta clara per un sistema de fiscalitat que garanteixi els recursos per mantenir i millorar la qualitat dels serveis públics i per fer la necessària llei de finançament del transport públic, tal com es va aprovar, per unanimitat del Parlament de Catalunya, en la Llei de mobilitat del 2003.

La població que no té accés a un vehicle privat sofreix una discriminació per accedir a alguns llocs de treball

Des del sindicat considerem imprescindible que s'adoptin una sèrie de mesures per pal·liar l'actual situació. És necessari que les línies de transport públic uneixin el nucli urbà de les poblacions i els polígons industrials, que adaptin els seus horaris a les indústries i als serveis de Rodalies per millorar la intermodalitat i l'accessibilitat dels treballadors i treballadores. També cal potenciar la informació sobre els serveis i línies, i millorar també la comoditat, l'accessibilitat, la senyalització, la il·luminació, etc. I és imprescindible fer una anàlisi amb profunditat dels motius d'alguns fracassos en diferents serveis de transport públic a polígons.

Una inversió amb beneficis socials

Una gestió adequada de la mobilitat és una inversió amb molts beneficis sobre la jornada laboral: fins i tot les empreses reconeixen que afavoreix els nivells d'eficiència i competitivitat de la indústria i els seus treballadors. Aquesta reivindicació, que fa anys que des de CCOO hem assumit i incorporat a la nostra acció sindical, vol fer veure que millorar la mobilitat és millorar les condicions de treball. No obstant això, mentre no arriben nous recursos, considerem que tant les empreses com l'Administració s'han d'implicar en el manteniment i la millora de les xarxes de transport públic als polígons, amb la premissa de garantir un accés universal al lloc de treball. ■

LA FRASE **Johann Wolfgang von Goethe , poeta, novel·lista, dramaturg i científic alemany (1749-1832) :**

“La resignació és un suïcidi quotidià.”

CONCURS

El COCO Festival es transforma!

Aquest any el COCO Festival que duu a terme Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya des de ja fa 7 anys, es transforma i pren el format de concurs de maquetes musicals. Els guanyadors o guanyadores seran escollits entre 4 finalistes durant un concert que tindrà lloc el proper mes de febrer. Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya vol mostrar d'aquesta manera el seu compromís amb el món de la cultura donant suport als i les joves creadors i creadores compromesos socialment. Si hi esteu interessats, podeu consultar les bases del concurs a www.ccoo.cat/acciojove. ■

LLIBERTAT D'EXPRESSIONI

Reconeixement al periodista Xavier Vinader

El passat 2 de novembre va tenir lloc al Teatre Principal de Sabadell l'acte de lliurament de la Medalla de la Ciutat al Mèrit Periodístic a Xavier Vinader.

Aquesta distinció, impulsada a petició d'un gran nombre d'organitzacions, entre les quals CCOO, reconeix la trajectòria d'un periodista que ha estat un gran defensor de la llibertat d'expressió.

El seu compromís el va portar a l'exili i la presó a principis dels anys 80, quan el Govern el va indultar. L'Audiència Nacional el va condemnar per inducció a assassinat, atès que després de publicar a la revista *Interviú* tres reportatges sobre l'extrema dreta al País Basc, la banda terrorista ETA va matar dues persones esmentades als articles.

L'any 2007, Xavier Vinader i Sánchez va rebre la Creu de Sant Jordi, atorgada per la Generalitat. ■

MEMÒRIA HISTÒRICA

Homenatge a les Brigades Internacionals

CCOO de Catalunya va acollir el Congrés Internacional de l'Antifeixisme Combatent "Des de les Brigades Internacionals a la resistència". L'objectiu d'aquest Congrés és investigar què va suposar la creació de les Brigades Internacionals i que va ser dels brigadistes —i dels republicans espanyols que els van imitar lluitant en terres estrangeres, fonamentalment a França, per vèncer el feixisme—, en acabar la Guerra Civil. Enguany l'esdeveniment coincidia amb el 75è aniversari de l'arribada a l'Espanya republicana d'aquests lluitadors. També es va recordar aquesta efemèride en el tradicional homenatge a les Brigades Internacionals que organitza l'Associació d'Amics de les Brigades Internacionals de Catalunya, que va consistir en una lectura de poemes i una ofrena floral al monument erigit a la rambla del Carmel de Barcelona en record d'aquests herois. ■

Segueix-nos al **twitter**
@ccoocatalunya

CCOO

Avui és un dia que recordarà sempre

Tots recordem com va ser el primer dia de feina. Segurament aquell dia res no ens va poder esborrar el somriure de la cara.

Com a l'Eugènia. Perquè és una dels milers de persones amb dificultats especials que han aconseguit una oportunitat laboral, gràcies a les més de 17.000 empreses que col·laboren amb el programa Incorpora de l'Obra Social "la Caixa".

Gràcies a milers d'empresaris, un dia normal pot ser un gran dia.

[Tu] ets l'Estrella.